

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 05-2022

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**

**THÁNG 05-2022
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 05-2022

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
30-04-2022

1/5 LỄ THÁNH GIUSE THỢ

St 1, 26 - 2, 3. Mt 13, 54-58

LÀM VIỆC NHỎ VỚI TÌNH YÊU LỚN

“Ông ta không phải là con bác phó mộc sao?”

Con người vẫn mê muội của cải vật chất thế gian, danh vọng hư ảo, nên thường đánh giá người khác rất thấp, khi nhìn thấy gia cảnh hay nhân thân họ tầm thường. Cả những Ki-tô hữu chúng ta nữa, cũng cho rằng: Con của ông thợ mộc, chú thợ hồ, anh xe ôm, con của bà bán vé số, chị bán rau quả, cô hủ tít gõ, bà cháo lòng...thì không thể nào thông minh, tài giỏi, tốt lành hơn con của ông kia bà nọ danh giá, khá giả... Thực sai lầm!

Khi Thiên Chúa chọn cho Con của Người một người cha nuôi làm nghề thợ mộc, loại nghề xoàng thường không danh giá, chẳng có thu nhập để giàu sang, thì Người cũng muốn nói với chúng ta về giá trị của con người không ở cái vẻ bề ngoài, nhưng là ở cái đức công chính ở bên trong. Chúa muốn chúng ta bỏ đi cái nghĩ suy sai lầm, cái đánh giá hồ đồ ấy, nhưng hãy quý trọng giá trị của “lao động vì yêu”. Giá trị của con người không phải chỗ việc lớn hay việc nhỏ, giàu hay nghèo, sang hay hèn, nhưng ở chỗ “làm việc vì yêu Chúa, yêu người”. Ước gì không có ai trong gia đình, trong cộng đoàn “làm việc vì yêu mình”.

Thánh Giuse làm việc nhỏ, nhưng với một tình yêu lớn dành cho Thiên Chúa, cho Mẹ Maria và cho Chúa Giê-su. Thánh Gia là giáo hội đầu tiên, mà người cha trong giáo hội lại là chuẩn mực về đức công chính và làm việc vì tình yêu lớn lao.

Noi gương Thánh Giuse, chúng ta sẽ làm việc vì yêu Chúa, yêu Giáo Hội, yêu gia đình và yêu mọi người! Đừng đánh giá sai lầm rồi khinh khi nhau nữa. Ở Nha Trang, Cam Lâm, hẳn ai cũng biết có một bà bán vé số, con của bà làm Linh Mục dòng Ngôi Lời, và nay, bà vẫn bán vé số. Ở Xuân Lộc, có linh mục con của ông bà Năm cháo lòng, hiện đang ở Rome!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nhận ra giá trị của “lao động vì yêu Chúa, yêu người”, và thương quý nhau luôn. Amen.

01/5 CHÚA NHẬT 3 PHỤC SINH.

Cv 5,27-32.40b-41; Kh 5,11-14; Ga 21,1-14.

LUÔN LÀM VIỆC VỚI CHÚA, VỚI NHAU...

“Chúa Giêsu đến, cầm bánh và cá trao cho họ ăn”.

Một đêm trên biển, chẳng được con cá nào. Một đời trên trần gian, chưa bao giờ vừa ý. Đúng là, chẳng có ai thoả được một ước mơ ở đời này! Nếu có chẳng, cũng chỉ là thoáng chốc rồi biến tan như bọt sóng! Có ai, có gia đình nào, dám tự nhận mình thành công trên đời này đâu. Cuộc đời của mỗi một con người luôn là những thiếu sót và không hoàn hảo.

Thiên Chúa không chủ trương để chúng ta thất bại, Ngài luôn muốn chúng ta thành công. Nhưng do cái định nghĩa về “thất bại và thành công” của chúng ta sai lầm, hoặc ý niệm chuẩn mực về “thất bại và thành công” không đúng, nên chúng ta phải đau khổ vì thất bại. Ai dám định nghĩa giàu có của cải, danh vọng, quyền lực là thành công? Con covid bé xíu kia có thể nói với chúng ta rằng giàu có những thứ xoàng thường ấy là thất bại....

Có ông già Tư nghèo mặt rệp kia, hay nói vu vơ rằng: “Làm việc gì theo ý riêng mình, thì luôn luôn thất bại; và làm việc gì theo ý Chúa, ý Giáo Hội thì luôn luôn thành công!”. Câu nói ấy đúng hay sai thế nào, hẳn chính mỗi chúng ta có thể trả lời được, theo kinh nghiệm sống trong ân sủng và ơn gọi của mình.

Chúa Giê-su Phục Sinh đang làm sống lại trong mỗi chúng ta ý hướng sống và làm việc với Chúa, với Giáo Hội. Ước gì đâu là đáng bậc nào đi nữa, thì cũng không có ai, không còn ai, làm việc một mình, làm việc theo ý mình, nhưng sẽ làm việc với Chúa, với nhau, và với mọi người. Bây giờ, ý nghĩa “hiệp hành” sẽ sáng ra, và kết quả của “hiệp hành” sẽ là những mẻ cá lớn cho Giáo Hội, cho Thiên Chúa. Và bây giờ, Chúa Giê-su dọn sẵn bữa điểm tâm ngon để chúc mừng chúng ta trên bờ biển đẹp!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình, cộng đoàn lắng nghe Lời Chúa, hiểu được ý Chúa, cùng hiệp hành với Chúa và với nhau, để luôn nhận được những thành công như ý Chúa muốn. Amen.

02/5 THỨ HAI TUẦN 3 PHỤC SINH.

Cv 6, 8-15, Ga 6, 22-29

LƯƠNG THỰC MANG LẠI BÌNH AN HẠNH PHÚC

“Hãy ra công làm việc không phải vì của ăn hay hư nát, nhưng vì của ăn tồn tại cho đến cuộc sống đời đời”.

Dầu có sơn hào hải vị, tốn phí cả tiền tỷ, tiền trăm triệu, thì cũng chẳng làm con người được bất tử. Dầu có thực phẩm chức năng hay toàn năng vẫn minh tiến bộ nào đi nữa, thì cũng chẳng giúp con người tránh được cái chết ở đời này. Biết thế, và vẫn luôn luôn biết thế, nhưng con người vẫn cảm cúi xây cho mình một ước vọng hảo huyền, một hạnh phúc ảo...mênh mông ảo!

Sau phép lạ bánh hoá nhiều, dân chúng theo Chúa Giê-su thật đông, để mong một phép lạ tương tự. Thế nhưng, Chúa Giê-su nói: “Hãy ra công làm việc không phải vì của ăn hay hư nát, nhưng vì của ăn tồn tại cho đến cuộc sống đời đời”. Hoá ra, tấm bánh và con cá trong phép lạ “bánh hoá nhiều”, vẫn là tấm bánh, con cá, của ăn phần xác, chứ không phải tấm bánh trường sinh.

Lời Chúa đang mong muốn chúng ta tìm kiếm loại lương thực để chúng ta có thể sống bình an, sống dồi dào, và sống đời đời. Lương thực ấy chính là tấm bánh Thánh Thể Người.

Một chị bệnh K, ly thân chồng 6 năm nay, trong đêm thứ năm tuần thánh vừa qua tâm sự: “Nhà con chẳng thiếu cái ăn ngon cái ăn bổ, thế nhưng, chuyện vợ chồng con chưa giải quyết được, thấy người ta rước Chúa, mà lòng con khát khao!”

Ước gì các gia đình khao khát rước Thánh Thể Chúa, hơn là khao khát những bữa ăn sang trọng, chỉ được cho phần xác thoả thích thoảng chốc, mau qua. Ước gì mọi người nhận ra, khao khát, và rước lấy “Thánh Thể Chúa Giê-su” là lương thực mang lại bình an, ân sủng hôm nay và sự sống đời đời. Ước gì giáo hội bước xuống, gặp gỡ, lắng nghe, phân định thấu hiểu và giúp những tội nhân đang khát khao rước Chúa, được rước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tìm kiếm, khao khát lương thực bình an hạnh phúc thật, là Thánh Thể Chúa Giê-su. Amen.

03/5 T. PHILÍPPHÊ VÀ T. GIACÔBÊ TÔNG ĐỒ **1Cr 15,1-8; Ga 14,6-14.**

CHÚNG CON CẦU XIN, NHỜ ĐỨC KI-TÔ

“Điều gì các con nhân danh Thầy mà xin, Thầy sẽ làm cho”.

Chúa Giê-su nói với ông Philippe rằng: “Ai xem thấy Thầy, là xem thấy Cha. Vì Thầy ở trong Cha và Cha luôn ở trong Thầy”. Và vì thế: “Nếu điều gì các con nhân danh Thầy mà xin cùng Thầy, Thầy sẽ làm cho”.

Các lời nguyện trong phụng vụ của Giáo Hội, đều kết thúc với câu: “Chúng con cầu xin nhờ Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng con” và cộng đoàn đáp “Amen”, với nghĩa là tất cả cộng đoàn cùng đồng tâm nhất trí cầu xin như vậy. Đây không chỉ là công thức, mà chính là một xác tín. Đáng tiếc là đôi khi chúng ta dâng lời cầu nguyện cách công thức hơn là một xác tín. Vậy ước gì, từ nay, mỗi người, mỗi gia đình, mỗi cộng đoàn sẽ cùng nhau “tái xác tín” vào công nghiệp Chúa Giê-su, để vững lòng hy vọng “lời cầu xin của chúng ta được Thiên Chúa Cha nhậm lời”.

Việc kết hiệp liên li với Chúa và kinh nguyện riêng tư là điều tốt, nhưng giờ kinh cầu nguyện chung trong gia đình, trong hội đoàn, cộng đoàn vẫn đẹp lòng Chúa hơn. Vì Chúa Giê-su cũng đã nói: “Ở đâu có hai hoặc ba người tụ họp nhân danh Thầy, thì có Thầy ngự giữa họ”. Quả thực, giờ kinh chung của vợ chồng, gia đình, hội đoàn là giờ kinh hiệp nhất. Thảo nào, có người nói: “Hôm nào giận chồng, giận vợ là không đọc kinh được. Muốn đọc kinh chung, thì không được giận nhau nữa”.

Có người nói: cầu xin cho người, mà được cho mình, vì Chúa yêu “người có lòng yêu người”. Một ca đoàn nọ, thường có mấy phút kinh bác ái sau giờ tập hát. Họ hiệp ý với nhau cầu xin theo ý của ai đó, có thể ca viên không biết là ai, nhưng họ đồng lòng với ca trưởng, và kết quả là: họ được báo tin vui: Chúa đã nhậm lời, nhờ hiệp nhất trong Chúa Giê-su, nhân danh Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình, hội đoàn, cộng đoàn tin tưởng hiệp nhất cầu xin Chúa, nhờ Chúa Giê-su Ki-tô. Amen.

03/5 THỨ BA TUẦN III PHỤC SINH

Cv 7, 51-59, Ga 6, 30-35

“CỦA ĂN ĐÀNG” PHỤC SINH

“Không phải Mô-sê, mà chính Cha Ta mới ban bánh bởi trời đích thực”.

Dân Do Thái nhớ kỷ niệm trên đường về Đất Hứa: đói, được ăn bánh Manna, khát, được uống nước từ đá tảng, và họ xem dấu lạ đó là nhờ ông Mô-sê. Vì thế, họ muốn Chúa Giê-su làm một dấu lạ để họ tin. Nhưng Chúa Giê-su cho biết, Manna từ trời, không phải do ông Mô-sê, nhưng là do Thiên Chúa Cha thực hiện, và cũng không phải đích thực là Bánh Bời Trời. Chính Người, mới đích thực là Bánh Bời Trời, cho con người hưởng dùng để có sức mà tiến về Đất Hứa thật, là Nước Thiên Chúa, trong sự sống đời đời của Thiên Chúa và với Thiên Chúa.

Một từ nhà đạo rất cổ xưa chỉ về Thánh Thể Chúa Giê-su, mà các bạn trẻ có khi ngỡ ngàng, đó là từ: Cửa Ăn Đàng. Nghĩa là, Tắm Bánh Thánh Thể Chúa Giê-su là cửa ăn để chúng ta có sức mà đi trên đường về Đất Hứa, về quê hương mới, là sự sống lại và sự sống đời đời. Các linh mục vẫn thường đem “Cửa Ăn Đàng” cho những bệnh nhân không đến nhà thờ tham dự thánh lễ và rước lễ được, nhưng không phải vì thế, mà “Cửa Ăn Đàng” chỉ dành riêng cho người bệnh, mà là cho tất cả chúng ta.

Ước gì mọi người già trẻ, đau yếu hay khoẻ mạnh đều cần đến “Cửa Ăn Đàng” là Thánh Thể Chúa Giê-su, để chúng ta được bình an và ân sủng mà tiến bước với Chúa Giê-su về quê hương vĩnh cửu. Thánh Thể Chúa là Cửa Ăn Đàng Phục Sinh.

Chuẩn bị Tuần Thánh và Phục sinh vừa qua, có người hỏi cha sở già: “Cha vui khoẻ chứ?”. Cha trả lời: “Không khoẻ lắm, nhưng vui lắm. Hôm thứ ba, có 8 cha về giải tội, từ 7g tối đến 9g30 mà vẫn chưa hết người xưng tội. Giáo dân sốt sắng chuẩn bị tâm hồn để đón lấy Cửa Ăn Đàng Phục Sinh. Tạ ơn Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình quý chuộng, khao khát, và rước lấy Thánh Thể Chúa, để được ân sủng bình an. Amen.

04/5 THỨ TƯ TUẦN 3 PHỤC SINH.

Cv 8,1b-8; Ga 6,35-40.

KHÔNG ĐỂ HƯ MẮT MỘT NGƯỜI NÀO

“Ý muốn của Cha là: hễ ai thấy Con thì có sự sống đời đời”.

Chúa Giê-su cho chúng ta biết, ý của Thiên Chúa Cha, là không muốn để mất đi một con người nào. Và để thực hiện ý muốn ấy, Cha đã sai Con của Người đến, để ai tin vào Người Con, thì không phải bị hư mất, nhưng được sống đời đời.

Ôi! Lòng Chúa Xót Thương thật bao la vĩ đại. Đúng là “Lòng yêu thương của Chúa tồn tại đến muôn đời”. Nhớ, có bài hát rằng: “Không có ai yêu con bằng Chúa. Không có ai tác sinh đời con. Chỉ có Ngài chỉ có mình Ngài. Vì yêu thương dẫn con vào thế giới. Không có ai hiến trọn một đời. Không có ai yêu trọn một người. Vì con người, tình yêu hay dừng lại. Chỉ có Chúa, tình yêu không phút ngơi”.

Vâng, con người thiếu lòng thủy chung với Chúa và với nhau. Còn Thiên Chúa thì tín trung chung thủy đến muôn đời.

Ước gì mỗi người luôn nhớ Lời Chúa Giê-su hôm nay: “Vâng ý của Cha, Đấng đã sai Ta, là hễ sự gì Người đã ban cho Ta, Ta chẳng để mất, nhưng ngày sau hết, Ta sẽ cho nó sống lại”.

Ước gì mỗi nhà luôn nhắc nhớ nhau: Chúa trân trọng quý chuộng và yêu thương mỗi chúng ta, và Người không muốn ai phải hư mất đi ngàn đời. Vì thế, đừng bỏ Chúa mà đi xa xôi nữa! Đừng phụ ân tình Chúa nữa! Đừng tìm kiếm sự sống phù phàm, hạnh phúc hư ảo ở trần gian này nữa! Nhưng hãy “tin cậy mến” Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su, trên hết mọi sự.

Những người làm cha mẹ trong gia đình cũng hãy mặc lấy lòng thương của Chúa, mà cầu nguyện và vui mừng đón nhận con cái hư đốn trở về. Giáo Hội là Mẹ thánh thiện luôn bước xuống, tìm kiếm, gặp gỡ, thấu hiểu, mở rộng vòng tay và trái tim xót thương mà đón nhận con cái chưa thánh thiện trở về!

Lạy Chúa, xin cho mỗi người, mỗi nhà chung thủy yêu Chúa, thủy chung yêu nhau, và yêu thương hết thảy mọi người. Amen.

05/5 THỨ NĂM TUẦN 3 PHỤC SINH.

Cv 8,26-40; Ga 6,44-51.

ĂN BÁNH TỪ TRỜI XUỐNG, ĐỂ ĐƯỢC LÊN TRỜI *“Ta là bánh từ trời xuống”.*

Chúa Giê-su biết rõ mỗi ngày sống của chúng ta là tiến dần và tiến gần hơn tới sự chết. Sự chết của thân xác ấy là sự chết đời đời, bởi tội nguyên tổ! Nhưng Thiên Chúa quý chuộng thân xác mà Người đã tạo dựng cho chúng ta, và Người không muốn thân xác ấy tiêu tan thành bụi cát, cho nên, Chúa Giê-su đã chết thay cho chúng ta, và sống lại, để thân xác chúng ta cũng sẽ được sống lại trong ngày sau hết. Thế là, nhờ công nghiệp của Chúa Giê-su, mà hạt bụi đời chúng ta sẽ là hạt bụi hồng được ơn cứu rỗi, nắm tro tàn của chúng ta được ơn tái sinh.

Nhưng ăn gì để được cứu rỗi, được tái sinh? Bởi, có người ăn để sống, có người sống để ăn, nhưng rồi không có ai khỏi chết muôn đời. Đáng tiếc hơn, người sống để ăn, lại không còn được sống để ăn. Còn người ăn để sống thì hiểu ra được nhiều điều quý giá hơn. Họ ăn vừa đủ sống, để còn nghĩ đến những người chẳng có cái ăn, để còn biết sẻ chia, giúp đỡ cứu sống.

Lời Chúa hôm nay cho biết: của ăn để chúng ta được sống lại đời sau với Chúa Giê-su chính là Lời Chúa Giê-su và tấm bánh Thánh Thể của Người. Người muốn chúng ta tin vào Người, yêu mến Người, đặt niềm hy vọng nơi Người, lắng nghe và thực hành Lời Người dạy, và rước lấy Thánh Thể của Người, để thân xác chúng ta được sống lại với Người trong ngày sau hết.

Ước gì các gia đình không quá nặng lòng về của ăn phần xác, nhưng lo sao cho nhau được sống Lời Chúa dạy, yêu mến, khát khao và rước lấy Thánh Thể Chúa, đồng thời, bẻ tấm bánh đời mình ra mà chia sẻ cho người. Ước gì, hạnh phúc của mỗi người, mỗi nhà, không phải là một bữa ăn thịnh soạn, nhưng là những bữa ăn đậm đà tình yêu Chúa, tình yêu nhau, tình yêu người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình được ăn bánh từ trời xuống, để được lên trời, và sum họp với nhau trong cõi đời sau. Amen.

06/5 THỨ SÁU TUẦN 3 PHỤC SINH.

Cv 9,1-20; Ga 6,52-59.

ĐÓN NHẬN TÌNH CHÚA YÊU

“Thịt Ta thật là của ăn, Máu Ta thật là của uống”.

Chúa Giê-su nói: “Bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống”. Và người Do Thái tranh luận: “Làm sao ông này có thể lấy thịt mình mà cho chúng ta ăn được?”.

Mầu nhiệm Đức Tin không thể lý giải bằng trí khôn, trí hiểu bé nhỏ của loài người. Nhưng hãy tạ ơn Chúa, vì cảm nghiệm thiêng liêng của người tin cậy mến Chúa Giê-su, đã ngộ được điều huyền nhiệm. Trong chúng ta, biết bao người khao khát Thánh Thể Chúa, và khi rước lấy Thánh Thể Chúa, thì mừng vui hạnh phúc trong lòng vì được niềm bình an “có Chúa ở cùng”, “có sự sống của Thiên Chúa ở cùng”, “có sức sống của Thiên Chúa” và “có sự thôi thúc sống chết cho tình yêu, để sống cuộc đời đẹp ý Chúa”.

Nhớ những ngày không được tham dự thánh lễ vì Covid, có người phải hát lên: “Con ở nhà buồn nhưng nhớ Chúa. Chúa trong vòng tím nhớ nhưng con. Chúa ơi dịch bệnh bao lâu nữa. Chẳng lẽ đôi tim cứ mãi mòn. Con chấy linh hồn khao khát Chúa. Chúa nồng Thánh Thể khát khao con. Cách ly vơi vơi không xa Chúa. Vì Chúa bên con tình sắt son. Không có gì có thể tách con ra khỏi tình yêu Chúa, Chúa ơi. Không có gì ngăn được lòng con mến yêu Chúa, mến yêu muôn đời”.

Hoá ra, Thịt và Máu Chúa Giê-su, theo cách hiểu của Đức Tin là “tình Chúa yêu”, là “lòng Chúa xót thương”, và ai đón nhận “tình Chúa yêu, lòng Chúa xót thương” thì được cứu rỗi.

Ước gì, các gia đình rước lấy Thánh Thể Chúa cách trân trọng với lòng tin cậy mến tuyệt đối. Và ước gì, tất cả chúng ta cùng giúp nhau nhận ra và đón nhận tình Chúa yêu, qua việc rước lấy Thánh Thể Chúa làm nguồn sống và sống lại muôn đời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống Lời Chúa và Thánh Thể Chúa, để yêu nhau như Chúa yêu, và bình an hạnh phúc. Amen.

07/5 THỨ BẢY TUẦN 3 PHỤC SINH.

Cv 9,31-42; Ga 6,60-69.

CHÚA CÓ LỜI BAN SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI

“Chúng con sẽ đi đến với ai? Thầy mới có những lời ban sự sống”.

Chúa Giê-su nói: “Bánh từ trời xuống, chính là Thịt Ta”. Một vài môn đệ của Chúa Giê-su, cũng cho là Lời Người chói tai quá, và bỏ Người mà đi. Còn Si-mon Phê-rô thì thưa: “Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con tin và chúng con biết rằng: Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa”.

Không ai dám nói rằng: xác tín của Phê-rô là xác tín của người có học, có hiểu biết về Chúa, có trí khôn trí hiểu bậc uyên nguyên, bởi ai cũng biết Phê-rô vốn là một ngư phủ. Nhưng có thể nói: xác tín của Phê-rô là ơn mạc khải dành cho người khiêm nhường, ơn yêu mến dành cho người đơn sơ tín thác vào Thiên Chúa, và ơn ngôn sứ cho người tin, sẽ loan báo điều mình tin.

Thời nay, có một số bạn trẻ vô tình với Lời Chúa Giê-su, đôi khi còn cho là không ăn nhập gì với cuộc sống cần cơm áo gạo tiền, cơ ngơi sự nghiệp, bất động sản, tên tuổi... Thật đáng tiếc. Nhưng cũng thật đáng vui mừng, vì không ít bạn trẻ sớm ngộ ra tất cả trần gian này là phù vân, và cuộc sống này chỉ là bước chuẩn bị cho cuộc sống vĩnh cửu. Và bây giờ, khi họ lắng nghe và thực hiện Lời Chúa, họ đã đón nhận ân sủng để sống thật thanh thoát, an bình trong tâm hồn và trong chính gia đình họ.

Đôi vợ chồng trẻ Nam Hoà ở Gò Vấp, cả hai cùng lãnh bí tích rửa tội khi đã nên vợ thành chồng, và động lực thôi thúc họ đến với Chúa chính là Tin Mừng và sách Tông Đồ Công Vụ. Và hôm nay, hai mặt con rồi, họ vẫn an bình, thanh thoát, hạnh phúc vì xác tín: “Chúa có Lời ban sự sống đời đời”. Thật đáng quý!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Lời Chúa, sốt sắng lắng nghe, và giúp nhau thực hiện để mỗi gia đình sẽ trở nên cuốn Tin Mừng loan báo sự sống đời đời cho mọi người. Amen.

08/5 CHÚA NHẬT 4 PHỤC SINH.

Cv 13,14.43-52; Kh 7,9.14b-17; Ga 10,27-30.

CHÚA CHIÊN LÀNH THƯỜNG DẪN TÔI ĐI

“Ta ban cho các chiên Ta được sống đời đời”.

Hôm nay lễ Chúa Chiên Lành. Chúa Giê-su nói: “Ta là mục tử tốt lành. Chiên Ta thì nghe tiếng Ta, Ta biết chúng và chúng theo Ta. Ta cho chúng được sống đời đời”

Quả thực, Chúa Giê-su mục tử hiệp hành từng bước với đoàn chiên. Có lúc Người đi trước dẫn dắt. Có khi Người đi giữa để tất cả yên tâm. Có khi Người đi sau cùng để đỡ nâng những con chiên yếu mệt. Người hiểu thấu tất cả, và biết rõ từng con chiên một. Người để mắt trông nom tất cả, không sót một con chiên nào. Người dẫn đưa đoàn chiên đến đồng cỏ xanh tươi, đến suối mát trong lành. Người hy sinh tất cả cho đoàn chiên được sống và sống khoẻ, sống vui! Có Chúa chiên lành, đoàn chiên vững lòng, an tâm, không còn lo sợ điều gì cả. Thánh vịnh 22 đã nói lên niềm vui của đoàn chiên: Có Chúa bước bên tôi, lòng tôi chan chứa bao niềm vui. Có Chúa dắt đưa tôi, nhịp chân tôi bước trong thành thoi... không lo chi đêm tối, không sợ gì tai hoạ...

Cụ thể hơn cả, các linh mục là hình ảnh sống động của Mục Tử Giê-su. Ước gì các gia đình yêu mến, tin tưởng, cùng hiệp hành với các linh mục quản xứ của mình, để cùng Giáo Hội bước vào sự sống muôn đời. Ước gì, mỗi gia đình đều có cùng một xác tín như vậy, và nhờ xác tín ấy, các gia đình yêu thương và hiệp nhất với nhau trong cùng một đoàn chiên, cùng một Chúa Chiên Giê-su, qua các linh mục quản xứ của mình. Ước gì những người làm cha mẹ cũng nhận lấy sứ vụ mục tử của mình trong gia đình, noi gương Mục Tử Giê-su, yêu thương và dẫn đưa đoàn chiên gia đình đến nguồn sự sống vĩnh cửu.

Lạy Chúa Giê-su Mục Tử nhân lành, xin ban cho các linh mục, cho những người làm cha mẹ trong gia đình, luôn noi gương nhân lành của Chúa, mà hết lòng yêu đoàn chiên, để tất cả được sống bình an hôm nay, và hạnh phúc muôn đời. Amen.

09/5 THỨ HAI TUẦN 4 PHỤC SINH.

Cv 11,1-18; Ga 10,1-10.

NGƯỜI GIỮ CỬA CHUÔNG CHIÊN HÔM NAY

“Ta là cửa chuông chiên”.

Chuông chiên của người Do Thái chỉ có một cửa mà thôi, là lối đi ra, cũng là lối đi vào. Hôm nay Chúa Giê-su nói: “Ta là cửa chuông chiên”. Công việc của cái cửa thì ai cũng rõ, lúc mở cửa để ra đi làm ăn, hoặc đón khách, đón gió...lúc đóng cửa, khoá cửa cẩn thận để bảo vệ người và tài sản trong nhà. Như vậy, Chúa Giê-su là mục tử chăn dắt đoàn chiên, vừa là người giữ cửa để bảo vệ đoàn chiên an toàn, không bị kẻ trộm lấy mất.

Chúa Giê-su có lần nói với Phê-rô: “Thầy trao cho con chìa khoá Nước Trời”. Hiểu là: Thánh Phê-rô và các tông đồ kế nhiệm được Chúa Giê-su trao quyền giữ cửa, bảo vệ đoàn chiên.

Ở mỗi Giáo Phận, có Đức Giám Mục, thầy dạy Đức Tin và cũng là người bảo vệ đức tin của đoàn chiên. Ở Giáo xứ, có cha quản xứ, thay mặt Giám Mục, chăm sóc và bảo vệ đoàn chiên.

Có người chia sẻ kinh nghiệm về sự hiệp nhất, và hiệp hành rằng: Hội đồng, ban ngành, hội đoàn và cả các gia đình, làm việc gì có liên quan đến đức tin và sinh hoạt giáo xứ, cũng nên trình cha sở một tiếng, mới thực đúng nghĩa hiệp nhất, hiệp hành, và còn là phải phép với “người giữ cửa chuông chiên”.

Nghe có hội đồng tự ý đồ cây cỏ thụ trước phòng giáo lý, tự ý cho người qua đời ở đâu đó an táng trong đất thánh giáo xứ... có gia đình tự ý mời cha quen, cha họ về làm lễ giỗ tại nhà, tự ý tổ chức đám cưới trước bí tích hôn phối. Tiếc gì mà không trình cha sở một tiếng? Cha sở khó, hay mình làm khó cho cha sở? Tiếc gì một lời thưa trình với “người giữ cửa chuông chiên”.

Ông bà dạy “đi thưa, về trình”. Mong con cái nhớ nhiệm vụ mục tử của cha mẹ. Mong mọi người đừng tiếc với cha sở một tiếng thưa trình cho phải phép với “Chúa Giê-su giữ cửa”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình hiểu lòng Chúa Giê-su mục tử, và tín nhiệm vào các mục tử mà Chúa đã uỷ nhiệm. Amen.

10/5 THỨ BA TUẦN 4 PHỤC SINH

Cv 11,19-26; Ga 10,22-30.

NGHE TIẾNG NÓI CỦA MỤC TỬ

“Tôi và Cha Tôi là một”.

Một số người Do Thái hỏi Chúa Giê-su có phải là Đấng Ki-tô không. Chúa Giê-su nói: “Những việc Tôi làm nhân danh Cha Tôi, làm chứng về Tôi. Nhưng các ông không tin, vì các ông không thuộc về đàn chiên tôi. Chiên Tôi thì nghe tiếng Tôi, Tôi biết chúng và chúng theo Tôi”.

Chúa Giê-su nói mọi điều, làm mọi việc đều nhân danh Chúa Cha, bởi Chúa Cha và Chúa con hiệp nhất trong Chúa Thánh Thần. Ba ngôi hiệp nhất. Vì thế, trong bước xuống của Chúa Con, luôn có sự hiệp hành của Chúa Cha và Chúa Thánh Thần.

Sự hiệp nhất của Ba Ngôi Thiên Chúa luôn là chuẩn mực cho sự hiệp nhất của Giáo Hội, của các gia đình, và còn là yêu cầu tối thượng để khởi đầu bước hiệp hành. Không hiệp nhất, thì không thể hiệp hành. Và, việc trước tiên để hiệp hành là lắng nghe nhau. Chúa Giê-su nói: “Con chiên Tôi thì nghe tiếng Tôi”.

Tiếng của Chúa Giê-su hôm nay, là tiếng nói chính thức của những mục tử trong Giáo Hội. Chúa muốn mỗi người, mỗi nhà, hãy lắng nghe tiếng mục tử của mình trong gia đình, trong giáo xứ, trong Giáo Hội. Gần đây, trên các trang mạng xã hội, có quá nhiều tiếng mới, tiếng lạ, của những lạc giáo, ly giáo. Vì thế, ước gì mỗi gia đình nhắc nhở nhau cẩn thận và cảnh giác những “tiếng lạ”. Họ cũng nói về Chúa, nhưng không phải tiếng nói chính thức của Giáo Hội Công Giáo, không phải của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, không của Đức Cha nhà mình.

Ước gì mọi người mọi nhà quan tâm hơn tới những hướng dẫn mục vụ của Đức Giám Mục Giáo Phận mình, qua những hướng dẫn của các linh mục quản xứ.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn đề phòng những chủ thuyết sai lạc, và chăm chú lắng nghe hướng dẫn của các mục tử để bảo vệ đức tin, và sống đúng đời sống Ki-tô hữu. Amen.

11/5 THỨ TƯ TUẦN 4 PHỤC SINH.

Cv 12,24-13,5a; Ga 12,44-50.

CHIẾU TOẢ ÁNH SÁNG CỦA THIÊN CHÚA

“Ta là sự sáng đã đến thế gian”.

Thánh vịnh 32 viết: “Địa cầu đầy ân sủng Chúa”. Quả thực, vũ trụ, và con người, vốn là công trình tuyệt mỹ của Thiên Chúa. Thuở khởi nguyên, Thiên Chúa xuống dạo chơi với con người giữa vườn Eden đẹp tinh tuyền, sáng vô biên, tình dịu hiền, thánh thiện. Con người thuộc về Thiên Chúa, và Thiên Chúa thuộc về con người. Thế nhưng, khi theo lời đường mật của Satan, muốn sánh bằng Thiên Chúa, thì lòng trí con người ra mê muội, vũ trụ địa cầu này bỗng tăm tối, vì sự chết bao trùm.

Nhưng, “Địa cầu vẫn đầy ân sủng Chúa”, vì “Thiên Chúa vẫn vui thích ở giữa dân Người”. Người không muốn con người phải ngàn đời hư mất, nên đã sai Con Của Người đến trần gian.

Vì thế, Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su nói: “Ta là sự sáng đã đến trần gian”. Đây là sự sáng của Thiên Chúa. Bởi Chúa Cha và Chúa Con là “một”, trong Chúa Thánh Thần. Vì thế, lời Chúa Giê-su nói, việc của Giê-su làm, đều có sự hiệp nhất của Ba Ngôi, và đều hướng đến sự sống đời đời cho con người.

Là những Ki-tô hữu công giáo, mỗi người mỗi nhà đã được vinh dự nhận lấy ánh sáng “Chân, Thiện, Mỹ” của Thiên Chúa, qua bí tích Rửa Tội. Vì thế, khi đón nhận ân sủng cao quý này, chúng ta phải sống sao để chiếu toả cho mọi người ánh sáng của Thiên Chúa là đức khôn ngoan, tình yêu thương, sự thánh thiện, niềm hy vọng phục sinh và sự sống đời đời.

Cho đến nay, ai còn yêu chuộng sự thế gian này quá lẽ, ấy là người đang sống trong bóng tối. Hiệp hành với nhân loại, nhưng không thể bị đồng hoá với sự tối tăm, mê muội, mà ngược lại, phải là đem ánh sáng Tin Mừng, là Chúa Giê-su đến cho mọi người, để tất cả mọi người được cứu độ.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống Lời Chúa thật chính chu, để nên ánh sáng Tin Mừng cho mọi người. Amen.

12/5 THỨ NĂM TUẦN 4 PHỤC SINH.

Cv 13,13-25; Ga 13,16-20.

TIẾP TỤC NÓI DÀI TÌNH THƯƠNG CHÚA

“Ai đón nhận kẻ Thầy sai, là đón nhận Thầy”.

Tình thương của Chúa trải qua muôn thế hệ, và bền vững cho đến muôn đời. Xác tín của thánh vịnh 88, dựa trên một nền tảng vững chắc, đó là “tình thương trao ban, đón nhận và tiếp tục trao ban”, như Lời Chúa Giê-su: “Ai đón nhận kẻ Thầy sai, là đón nhận Thầy, và ai đón nhận Thầy là đón nhận Đấng đã sai Thầy”.

Chúng ta được Chúa Cha trao ban tình thương của Người là Chúa Giê-su. Từ chối, không đón nhận Chúa Giê-su là vô ơn đối với lòng thương vĩ đại của Thiên Chúa, và tự chuốc lấy phần họa cho mình, như Giu-đa. Vậy đón nhận Chúa Giê-su, Lời Tin Mừng, và sống Tin Mừng, là đón nhận tình thương của Thiên Chúa, đón nhận ơn cứu chuộc, và đồng thời, là tiếp tục trao ban, nối dài tình thương của Chúa đến cho mọi người, mọi thời.

Đức tin, hy vọng, bình an, hạnh phúc của chúng ta hôm nay, là quà tặng của Thiên Chúa trao ban cho cha ông, và cha ông đã trao ban lại cho chúng ta. Nhiệm vụ của các gia đình trẻ hôm nay, là tiếp tục sống đức tin, sống “mến Chúa, yêu người” để nối dài tình thương của Thiên Chúa đến thế hệ hậu duệ.

Có nhiều người rất lo ngại rằng: các gia đình trẻ Việt Nam đang sống giữa một xã hội vô thần, duy vật, và tục hoá, nên có tín hiệu cho thấy họ quá nặng lòng với chuyện phàm tục mà vô tình với những giá trị thiêng thánh siêu nhiên. Thật đáng tiếc và đau lòng, khi có người trẻ còn xem chuyện kinh nguyệt sớm tối, tham dự thánh lễ, đón nhận Chúa Giê-su và Sống Lời Chúa là vô bổ, không ăn nhập gì với cuộc sống của họ hôm nay.

Ước gì các gia đình cầu nguyện cho nhau, nhắc nhở con cái trẻ hãy sốt sắng đón nhận Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người, để họ cảm nghiệm được niềm vui của Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nối dài tình thương của Chúa cho đến các thế hệ, để tất cả gia tộc được sự sống đời đời. Amen.

13/5 THỨ SÁU TUẦN 4 PHỤC SINH.

Cv 13,26-33; Ga 14,1-6.

TIN VÀO CHÚA GIÊ-SU, ĐỂ ĐƯỢC SỐNG ĐỜI ĐỜI **“Thầy là đường, là sự thật và là sự sống”.**

Tin vào Chúa Giê-su, để được đến với Thiên Chúa, và sống sự sống của Thiên Chúa. Lời Chúa Giê-su hôm nay, một lần nữa, xác nhận mối tương quan của Ba Ngôi Thiên Chúa, xác nhận tình thương cứu rỗi của Ba Ngôi Thiên Chúa, và xác nhận sự sống đời đời chỉ có nơi Thiên Chúa mà thôi.

Người trẻ, còn sức sống trẻ, còn những ước vọng trẻ, vẫn thường nghĩ đời trần gian của mình còn dài, còn dài, và có khi ảo tưởng là còn mãi, còn mãi. Nhưng với người đã vào bóng xế, thì hẳn sẽ dễ nhận ra hơn, rằng: mỗi ngày đời đi qua, là chúng ta tiến dần, và tiến gần hơn tới sự chết, sự chết ngàn thu!

Không có sự sống vĩnh cửu trên trần gian. Đó là sự thật. Nhưng trần gian vẫn là nơi đầy hấp dẫn quyến rũ bởi những niềm vui thoáng chốc của nó. Dẫu biết là thoáng chốc, là mong manh, là hư ảo, nhưng con người vẫn cảm cúi, mê muội... và mê muội cho đến chết muôn đời! Trong đó, có bạn? Có tôi!

Xin nhớ cho: Chúa Giê-su được Chúa Cha sai đến để tỏ bày lòng xót thương và ý muốn cứu rỗi con người, thoát khỏi cái chết muôn đời ấy. Và cũng chính Chúa Giê-su dọn sẵn một chỗ sống đời đời trong Nước Thiên Chúa, cho những ai tin vào Người, sống Lời Người dạy, sống như Người đã sống.

Biết bao người trong chúng ta vẫn chưa chịu “hoãn lại sự sung sướng trần gian”, để nghĩ suy về tương lai ắt đến của mình. Biết bao người chưa muốn lo cho mình được “sự sống vĩnh cửu”, lại bằng lòng chọn cái chết ngàn thu. On cứu rỗi luôn sẵn sàng, miễn phí, và rất hào phóng! Sao chúng ta nữ vô tình?!

Lạy Chúa, xin giúp chúng con, tất cả các gia đình, biết “khôn ngoan” chuẩn bị cho sự sống vĩnh cửu của mình, bằng việc “Tin vào Chúa Giê-su, Đấng Cứu Độ Duy Nhất, Sống Lời Người dạy, và sống yêu Chúa, yêu người như Người đã sống”. Amen.

13/5 LỄ ĐỨC MẸ FATIMA

Is: 61,9-11; Lc 11,27-28

TIẾP TỤC LẦN CHUỖI MÂN CÔI

“Phúc thay kẻ lắng nghe và tuân giữ lời Thiên Chúa”

Lần chuỗi Mân Côi là cùng Mẹ đi con đường Chúa Giê-su đã đi, từ mầu nhiệm nhập thể, đến cứu chuộc, mầu nhiệm Phục Sinh vinh hiển, đến mầu nhiệm Thiên Chúa hằng sống. Lần chuỗi Mân Côi còn là cách sống Lời Chúa đơn sơ, chân thành.

Có cụ già kia, khi được phân chia trong “chuỗi sống” hay “chuỗi liên kết”, cụ vẫn thường xin đọc gẫm thứ nhất năm sự Vui: “Thiên Thần truyền tin cho Đức bà chịu thai. Ta hãy xin choặng ở khiêm nhường”. Hỏi cụ tại sao vậy? Cụ trả lời: “Đơn giản là tôi tập cả đời mà chưa khiêm nhường được. Đức Khiêm Nhường là lối dẫn mọi nhân đức. Lời Chúa Giê-su dạy: “Hãy học cùng Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng”.

Chuỗi Mân Côi còn là vũ khí chiến thắng mọi chước cám dỗ, mọi thử thách gian nan trong đời sống đức tin. Nhớ những ngày dịch bệnh, người người lần chuỗi, nhà nhà lần chuỗi... Bà Tư già nói: “Không nghe Đức Mẹ nói gì, nhưng tôi tin, và lòng tôi bình an, nhà tôi bình an, Sài Gòn bình an, đất nước bình an và thế giới bình an”. Một chị mang tiếng nguội lạnh chia sẻ rằng: “Em hát bài “Năm xưa trên cây sồi”, có câu “Ăn năn đền tội, tôn sùng Mẫu Tâm, lần hạt Mân côi”. Nhưng em không biết ‘ăn năn’ thế nào cả. Những ngày dịch bệnh, em lần chuỗi, và nhờ Mẹ, em biết ăn năn tội lỗi, biết yêu mến Mẹ nhiều hơn.

Nay hết dịch rồi. Ông Tư nói với các con: “Hết dịch chết người rồi, nhưng lại bùng lên con covid tội lỗi, covid quên Chúa, covid giết chết linh hồn. Khi dịch thì nói “nhớ nhà thờ, nhớ thánh lễ”. Nay hết dịch rồi, thì không đi lễ, ở nhà nhậu nhọt, hát karaoke, chĩa cái loa vào nhà thờ. Hãy tiếp tục lần chuỗi Mân Côi đi các con à! Còn dịch nguy hiểm hơn! Dịch bỏ Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình liên li lần chuỗi Mân Côi, để nhờ Mẹ, trở về với Chúa, với Giáo Hội, và với nhau. Amen.

14/5 THÁNH MÁT-THI-A TÔNG ĐỒ

Cv 1,15-17.20-26; Ga 15,9-17

THẦY GỌI CÁC CON LÀ BẠN HỮU

“Thầy không còn gọi các con là tôi tớ: Thầy gọi các con là bạn hữu”.

Vì phải chọn một người khác thay thế cho Giu-đa, kẻ đã phản bội Chúa Giê-su, nên Thánh Phê-rô, tông đồ cả, nói với anh em rằng: “Vậy trong những người đi cùng với chúng ta suốt thời gian Chúa Giêsu sống giữa chúng ta, kể từ ngày Gioan thanh tẩy cho đến ngày Chúa Giêsu lìa chúng ta mà lên trời, chúng ta phải chọn lấy một trong những người có mặt đây, để cùng với chúng ta làm chứng Người đã sống lại”.

Họ giới thiệu hai người: ông Giuse, tức Barsabba, biệt danh là Công chính, và ông Matthia. Đoạn họ cầu nguyện rằng: "Lạy Chúa, Chúa thấu suốt tâm hồn mọi người, xin hãy tỏ ra Chúa chọn ai trong hai người này để nhận chức vụ và tước hiệu Tông đồ thay cho Giuđa, kẻ đã hư hỏng mà đi đến nơi của nó". Thế rồi họ bỏ thăm và Matthia đã trúng thăm: ông được kê vào số với mười một Tông đồ.

Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su mời gọi các tông đồ hãy ở lại trong tình yêu của Người và hãy yêu mến nhau như Người đã yêu. Bây giờ, Người sẽ không còn gọi họ là tôi tớ, nhưng họ là bạn hữu của Người - một vị thế nghĩa tình quý giá!

Mỗi chúng ta cũng được Chúa tuyển chọn làm tông đồ của Chúa theo ơn gọi, theo bậc sống của mình. Chúa muốn chúng ta ở lại trong Chúa, thuộc về Chúa. Ai nặng lòng với của cải phù vân, với danh lợi đục thế trần, là tín hiệu không ở lại trong Chúa, và cũng là tín hiệu hư đi như Giu-đa. Chúa muốn chúng ta yêu thương, hiệp nhất để có thể hiệp hành với Chúa và với nhau.

Ước gì các gia đình thuộc về Chúa, yêu nhau, và tin có Chúa Giê-su là bạn chí thiết, đang hiệp hành với gia đình.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thoát vòng tục lụy, để họ chỉ yêu mến Chúa, thuộc về Chúa, và nên bạn hữu Chúa. Amen.

14/5 THỨ BẢY TUẦN 4 PHỤC SINH.

Cv 13, 44-52; Ga 14, 7-14

ĐỪNG VÔ TÌNH VỚI CHÚA GIÊ-SU NỮA

“Ai thấy Thầy là xem thấy Cha”.

Chúa Giê-su nói: “Ai thấy Thầy là xem thấy Cha”. Cũng vậy ai đón nhận Chúa Giê-su là đón nhận cả Ba Ngôi Thiên Chúa.

Trần gian được vinh dự đón tiếp một vị khách cao trọng, mà trần gian không hề hay biết. Vị thượng khách ấy là Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa, và là Thiên Chúa thật, là dung mạo của Thiên Chúa Cha quyền năng, cùng với Chúa Thánh Thần khôn ngoan thượng trí. Chúa Giê-su muốn cho con người biết Thiên Chúa quyền năng và xót thương, không vì để tìm vinh quang gì cho Thiên Chúa, nhưng vì để con người được sống đời đời.

Với mỗi người, mỗi nhà, nếu hôm nay có vị khách quý đến thăm nhà, hẳn là chúng ta mừng vui lắm, hãnh diện lắm, tiếp đón nồng hậu lắm, chiêu đãi sang trọng lắm. Thế thì tại sao chúng ta có thể vô tình, thờ ơ hay dửng dưng với Chúa Giê-su, không muốn nhìn thấy, không màng tiếp đón, lại cũng không muốn nghe Lời Người gọi, chẳng bận tâm tiếng Người đứng bên ngoài đang gõ cửa cõi lòng chúng ta?

Đừng vô tình với Chúa Giê-su nữa. Hãy tin, Chúa Giê-su Phục Sinh đang ở bên chúng ta - vô hình, nhưng thực hiện diện, vô hình, nhưng không phải là ảo ảnh! Người muốn chúng ta nghe Lời Người, đón nhận Thánh Thể Người, vì khi đón nhận Người, là chúng ta đón nhận cả Ba Ngôi Thiên Chúa.

Người cũng muốn chúng ta nhận ra Người đang hiện thân nơi vợ chồng, cha mẹ, con cái, nơi tha nhân, nơi những người đến với ta vì yêu thương ta, hay xin ta một lòng yêu!

Đừng từ chối ai rách rưới, hèn mọn, nghèo khổ, bệnh tật, nhưng hãy xót thương. Vì ai có lòng xót thương, ấy là người đã gặp được Thiên Chúa Cha, Đấng Giàu Lòng Thương Xót.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình Nghe và Sống Lời Chúa Giê-su, đón nhận Thánh Thể Người, để được sống đời đời. Amen.

15/5 CHÚA NHẬT 5 PHỤC SINH.

Cv 14,21b-27; Kh 21,1-5a; Ga 13,31-33a.34-35.

KHIÊM NHƯỢNG ĐỂ YÊU THƯƠNG, HIỆP NHẤT ĐỂ HIỆP HÀNH

“Thầy ban cho các con điều răn mới, là các con hãy yêu thương nhau”.

Trong cuộc hội thảo của Quới Chức Giáo Hạt nọ, có câu hỏi đặt ra: “Chúng ta cần có điểm chung nào, để việc tông đồ giáo dân đạt hiệu quả”. Người trả lời cần có khả năng, kẻ nói cần nhiệt thành, người nói cần cha sở quan tâm, kẻ khác lại nói cần yêu thương nhau, cần hiệp nhất... Một cụ già giơ tay ý kiến: “Thưa Cha, thưa mọi người, theo con, điều gì cũng cần, nhưng cần nhất là đức khiêm nhượng. Khiêm nhượng mới yêu thương hiệp nhất được. Khiêm nhượng mới nhiệt thành bền vững được. Nhiệt thành mà không khiêm nhượng sẽ dễ bất mãn. Khiêm nhượng thì mới thấy tài năng của mình là của Chúa ban để phục vụ, bằng không, có tài mà cái tôi to quá, thì chẳng sống được với ai. Tóm lại, điểm chung tiên quyết là phải khiêm nhượng”.

Chúa Giê-su nói: “Yêu như thầy đã yêu”. Đó là một tình yêu khiêm nhượng. Khiêm nhượng, hiền lành, vâng phục, tự huỷ, tự hiến, là cách yêu của Người, và là chuẩn mực cho chúng ta.

Trong hướng hiệp hành của Giáo Hội, không khiêm nhượng thì không thể bước xuống để gặp gỡ, để lắng nghe, thì lấy gì mà phân định, làm sao mà yêu ai được, xót thương ai được.

Hãy yêu thương nhau, hãy hiệp nhất với nhau để hiệp hành, hoá ra, nghe, nói, thì dễ ợt, nhưng thực hành thì không dễ chút nào. Vì thế, hướng hiệp hành của Giáo Hội phải bắt đầu từ các gia đình. Ước gì các gia đình luôn nhớ và nhắc nhau sống khiêm nhượng. Có khiêm nhượng thì vợ chồng mới yêu nhau được, anh chị em trong nhà mới yêu nhau được, và nhất là, có khiêm nhượng thì mới đánh mất mình đi mà yêu thương hết mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa, hiền lành khiêm nhượng để yêu nhau, và hiệp hành với Giáo Hội. Amen.

16/5 THỨ HAI TUẦN 5 PHỤC SINH.

Cv 14,5-18; Ga 14,21-26.u

CÚI XIN CHÚA SÁNG SOI...

“Đấng Phù Trợ mà Cha sẽ sai đến, Người sẽ dạy các con mọi điều”.

Con Thiên Chúa được Chúa Cha sai xuống thế làm người, có tên loài người là Giê-su, ở thế gian 33 năm, trong đó chỉ có 3 năm Người mà rao giảng nước Thiên Chúa, rồi về lại cùng Chúa Cha. Thế nhưng, Lời Người tồn tại đến muôn đời. Bởi, Chúa Cha đã sai Chúa Thánh Thần đến, để khơi dậy trong lòng Giáo Hội, trong lòng người, những Lời Chúa Giê-su đã dạy, và làm cho Lời này mầm, vươn lên, trở sinh hoa trái.

Thời đại của Chúa Thánh Thần còn kéo dài cho đến tận thế. Chúa Thánh Thần vẫn luôn thì thầm trong lòng mỗi người những lời mời gọi lắng nghe và sống Lời Chúa Giê-su dạy để nên công chính, có bình an, hạnh phúc.

Lời Chúa Giê-su, chính là Người. Có Lời, là có sự hiện diện của Người. Nghe Lời, đón nhận Lời chính là đón nhận Người. Ai yêu mến Chúa Giê-su, lắng nghe, tuân giữ, thực hành Lời Người dạy, thì họ sẽ được Chúa Giê-su yêu mến, và cả Ba Ngôi Thiên Chúa ngự trị trong lòng họ.

Quả thực, nếu không có sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, không ai tự mình có khả năng yêu Chúa, yêu người.

Ai cũng có thể hồi tưởng lại hành trình Đức Tin, Cây, Mến của mình và ngộ ra đây là hồng ân kỳ diệu, chứ tuyệt đối không phải do trí khôn hay tài năng của mình. Cũng vậy, lòng yêu mến Chúa Giê-su và thực hành Lời Người, là một ân ban quý giá và luôn có sẵn. Việc còn lại là chúng ta có dọn lòng mình cho sạch những thứ rác rưởi ở trần gian, để mở lòng ra mà đón nhận Lời ban sự sống đời đời. Ước gì các gia đình sốt sắng cầu xin Chúa Thánh Thần với kinh Sáng Soi, cho biết ‘việc phải làm’.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận sự soi sáng của Chúa Thánh Thần, để yêu Chúa, và sống Lời Chúa dạy. Amen.

17/5 THỨ BA TUẦN 5 PHỤC SINH.

Cv 14,19-28; Ga 14,27-31a.

BÌNH AN CỦA NGƯỜI TIN CẬY MẾN CHÚA

“Thầy ban bình an của Thầy cho các con”.

Lòng người luôn cảm thấy bất an khi thiếu tiền bạc, thiếu sức khoẻ, thiếu tình thương, thiếu thốn mọi thứ, nợ nần lung tung, thất bại đủ chuyện... Vậy những ai đang có nhiều tiền, có sức khoẻ, có cơ ngơi sự nghiệp, chẳng nợ nần, luôn thành công ấy là bình an sao? Hãy coi chừng, ấy là thứ bình an ảo! Ước gì mỗi người ngộ ra khi từ chối Chúa, không tin, không cậy, không mến Chúa, cũng chẳng yêu người, chẳng nghĩ đến ai, chẳng chia sẻ cho ai... chính là lúc chúng ta sống trong sự bất an, nguy hiểm.

Những người lầy mắt ngó người bị nạn trên đường Giê-ri-cô rồi bỏ đi, lòng họ bình an được sao? Những người nhốt mình trong lâu đài sang trọng, chỉ giao du, đón tiếp những người giàu có, mà không nghĩ đến, bước đến, nhìn đến những kẻ đói khổ, họ bình an được sao? Đúng là họ cầu an, nhưng không thể có bình an được đâu! Bình an của họ là loại bình an ích kỷ!

Chúa Giê-su ban cho chúng ta sự bình an, không như sự bình an thế gian cầu mong, nhưng là sự bình an tín thác sống trong sự chăm sóc của Thiên Chúa, sự bình an chiến thắng những khát khao bất chính, sự bình an chấp nhận những gian khổ vì yêu Chúa, yêu người; bình an của hy sinh và dâng hiến.

Trước những mảnh đời đau khổ, thì cùng Chúa Giê-su bước xuống, chạm xuống, cho đi, cứu giúp, lòng mới được bình an. Đau khổ cùng người, cầu nguyện cho người, lòng mới có bình an. Cầu xin bình an cho người, Chúa lại ban bình an cho mình.

Ước gì các gia đình tìm được sự bình an nhờ sống tinh thần Tin Mừng của Chúa Giê-su giữa đời, như thánh Phan-xi-cô Khó Khăn: “Biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hết lòng tin cậy mến Chúa, hết lòng yêu thương hy sinh cho nhau, và nhất là cùng Chúa Giê-su sống và sẻ chia yêu thương cho hết mọi người. Amen.

18/5 THỨ TƯ TUẦN 5 PHỤC SINH.

Cv 15,1-6; Ga 15,1-8.

HOA TRÁI CỦA SỰ KẾT HIỆP VỚI CHÚA GIÊ-SU

“Ai ở trong Thầy, và Thầy ở trong người ấy, kẻ ấy sẽ sinh nhiều trái”.

Ông Hai Dung, bệnh, nằm một chỗ. Có mấy người đến thăm. Ông vui mừng lắm, và nằm hát cho mọi người nghe: “Chúa ơi, xin cho lòng con luôn khao khát: được thuộc về Chúa, khi còn sống trên đời này. Vì ngoài Chúa ra có nơi nào hạnh phúc. Vì ngoài Chúa ra có nơi nào bình yên. Xin cho con yêu, như Chúa đã yêu. Xin cho con nói những lời Chúa nói. Cho con nghĩ suy, như Chúa nghĩ suy. Cho con bước đi đường Chúa đi”. Ông nói bài hát này ông thuộc lòng từ hồi còn sinh hoạt trong Phan Sinh Tại Thế, và đến bây giờ, thì rõ là, chỉ có thuộc về Chúa là hạnh phúc bình an mà thôi. Vì thế, cứ nằm nghêu ngao vậy, không buồn giận ai, chẳng tiếc gì, chỉ mong Chúa đến. Thật cảm động.

Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta hãy sống trong Chúa, hãy liên kết mật thiết với Chúa, luôn nhớ đến Chúa, luôn khát khao thuộc về Chúa, không tách rời Chúa, không để nặng lòng với danh lợi đục trần gian mà quên sự hiện diện đầy yêu thương của Chúa, quên ân sủng của Chúa đang tuôn tràn.

Mỗi người, mỗi ngày có trăm ngàn nỗi nhớ... người nhớ bạc tiền, người nhớ công việc, người nhớ người mình yêu, người nhớ sự nghiệp công danh... và những nỗi nhớ ấy chiếm hết thời gian không còn một phút giây để nhớ đến Chúa.

Ước gì các gia đình nhắc nhớ nhau “nhớ đến Chúa từng phút giây”, nhớ đến Chúa trong mọi sinh hoạt thường ngày, để nghĩ suy điều Chúa nghĩ suy, nói lời Chúa nói, làm việc Chúa làm là yêu thương dâng hiến. Ấy chính là hoa trái của sự kết hiệp liên lý với Chúa Giê-su. Ấy chính là ngành nho kết hiệp với thân nho.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình yêu mến Chúa, sống Lời Chúa và Thánh Thể Chúa, để Lời Chúa giúp họ nên công chính, và Thánh Thể Chúa thôi thúc họ sẻ chia. Amen.

19/5 THỨ NĂM TUẦN 5 PHỤC SINH.

Cv 15,7-21; Ga 15,9-11.

NIỀM VUI TRỌN VỆN TRONG CHÚA GIÊ-SU

“Các con hãy ở trong tình yêu của Thầy, để niềm vui của các con được trọn vẹn”.

Ông Co-he-lét trong sách Giảng Viên, nói: “Phù vân, quả là phù vân. Phù vân, quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân. Lợi lộc gì đâu khi con người phải chịu đựng bao gian lao vất vả dưới ánh nắng mặt trời ? Thế hệ này đi, thế hệ kia đến, nhưng trái đất mãi mãi trường tồn. Mặt trời mọc rồi lặn ; mặt trời vội vã ngã xuống nơi nó đã mọc lên. Gió thổi xuống phía nam, rồi xoay về phía bắc: gió xoay lui xoay tới rồi gió đi ; gió trở qua trở lại lòng vòng. Mọi khúc sông đều xuôi ra biển, nhưng biển cũng chẳng đầy. Sông chảy tới đâu thì từ đó sông lại tiếp tục. Chuyện gì cũng nhàm chán, chẳng thể nói gì hơn. Mắt có nhìn bao nhiêu cũng chẳng thấy gì lạ, tai có nghe đến mấy cũng chẳng thấy gì mới. Điều đã có, rồi ra sẽ có, chuyện đã làm, rồi lại sẽ làm ra: dưới ánh mặt trời, nào có chi mới lạ ?

Quả thực, ở đời này, chẳng có niềm vui nào là trọn vẹn. “Một cành hoa tàn trên lối đi. Một vàng trăng mấy khi đẹp ngời. Ngày vừa qua nhường cho đêm tới. Chén ân tình ướp lệ tuôn rơi”.

Chúa Giê-su không để chúng ta trong tình cảnh phải buông xuôi thất vọng, Người mời gọi chúng ta ở lại trong tình yêu của Người, để được niềm vui trọn vẹn. Bởi vì, tất cả sẽ qua đi, nhưng Người luôn còn mãi. Ai tin vào Người, sẽ không phải hư mất đời đời. Ai yêu mến Người, thì được Thiên Chúa Cha yêu mến, và được sống chính sự sống của Thiên Chúa. Ai tuân giữ Lời Người, thực hiện Lời Người dạy, thì khổ đau vì yêu Chúa, khổ đau vì yêu người lại trở nên niềm vui linh thánh, niềm vui trọn vẹn. Những người tuân giữ và sống Lời Chúa sẽ cảm nghiệm được niềm vui của Tin Mừng, niềm vui không ai lấy mất được!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống Lời Chúa dạy, để xây dựng mái nhà thành mái ấm yên vui hạnh phúc. Amen.

20/5THỨ SÁU TUẦN 5 PHỤC SINH.

Cv 15,22-31; Ga 15,12-17.

YÊU MẾN CHÚA NHIỀU, YÊU THƯƠNG NHAU LUÔN

“Đây là lệnh truyền của Thầy: Các con hãy yêu mến nhau”.

Những người đi trên con đường của Chúa Giê-su đã đi, mà thiếu tôn trọng ơn gọi của nhau, không mến thương nhau, thì bỗng trở thành đám đông xa lạ với Chúa Giê-su, xa lạ với thập giá của Người, không vác thập giá của người, hoặc chỉ là những người đi xem Người chịu chết!

Thiếu tôn trọng ơn gọi của nhau thì làm sao hiệp hành được? Không bỏ cái tôi tôi tệ của mình, còn để cái tôi tôi tệ của mình như đá góc cạnh lởm chởm thì làm sao mà cùng lăn đi với nhau được? Còn phân biệt cao thấp, sang hèn, lớn nhỏ, chức vụ, quyền hạn... thì làm sao hiệp hành được?

Hiệp hành thì bước xuống, nhưng không phải bước xuống để làm tổn thương người thấp, mà là để xoa dịu mặc cảm thấp hèn của họ, xoá đi mặc cảm tội lỗi của họ, mời họ tin tưởng và hoan cùng bước đi. Hồng ân cứu rỗi không là hồng ân ném xuống, hay quăng xuống, nhưng là hồng ân bởi sự ân cần bước xuống và trao ban tận tay người được cứu rỗi.

Cùng Chúa Giê-su hiệp hành, trên cùng con đường Người đã đi, thì cũng phải cùng một trí lòng một tâm nguyện như Chúa Giê-su, mới đúng nghĩa hiệp hành theo ý hướng của Giáo Hội. Trí lòng, tâm nguyện ấy là “Tất cả vì yêu”, “Tất cả vì phần rỗi của mọi người”, “Tất cả vì danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến”.

Chúa Giê-su ban lệnh truyền rằng: “Các con hãy yêu mến nhau”. Và quả thực, kinh nghiệm Giáo Hội hai ngàn năm cho thấy, chỉ khi nào chúng ta yêu mến nhau, yêu mến nhau thực lòng, thì việc loan báo Tin Mừng mới sinh hoa kết trái.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giữ trọn lệnh truyền yêu thương nhau, bằng cách yêu mến Chúa, khiêm nhường tôn trọng nhau và yêu thương nhau hết lòng như Chúa đã yêu. Amen.

21/5 THỨ BẢY TUẦN 5 PHỤC SINH.

Cv 16,1-10; Ga 15,18-21.

ĐỪNG TỰ NỘP MANG VÀO TAY SA-TAN

“Các con không thuộc về thế gian, vì chính Thầy đã chọn các con khỏi thế gian”.

Khi lãnh Bí Tích Rửa Tội, chúng ta tuyên xưng đức tin Thiên Chúa trong Chúa Giê-su, và hứa từ bỏ ma quỷ và các việc của nó. Ân sủng của Bí Tích là chúng ta được xoá sạch tội nguyên tổ, tội mình làm, và trở nên con cái của Thiên Chúa, nhờ máu cứu chuộc của Chúa Giê-su. Thế là, chúng ta được Chúa chọn ra khỏi thế gian, nghĩa là, sống trong thế gian mà không thuộc về thế gian; sống trong thế gian mà lại thuộc về Thiên Chúa.

Thế nhưng, là xác đất vật hèn, chúng ta vẫn thường lơ lỏng để cho danh lợi dục trần gian cuốn chúng ta vào chỗ mê muội.

Bà Tư vẫn thường kính nguyện sốt sắng, tham dự thánh lễ, tham gia các sinh hoạt hội đoàn. Nhà tuy nghèo nhưng luôn êm đềm, bình an. Ông Năm bên cạnh ít đi lễ, nhưng giàu có. Một lần kia, con bà bị đau nặng phải nhập viện, bà sang nhà ông Năm mượn ít tiền. Ông Năm nói: “Bà sốt sắng lắm mà, Chúa không giúp bà sao?”. Bà trả lời: “Ông giúp tôi, là Chúa giúp tôi đó”. “Ai có lòng thương người, thì người ấy thuộc về Thiên Chúa”. Câu nói của bà, làm ông Năm suy nghĩ, và đã đổi cách sống ích kỷ thành quảng đại, keo kiệt thành hào phóng! Và mọi người thấy ông siêng năng đi lễ rồi!” Hoá ra, khi chúng ta mê muội trần gian này quá lẽ, là lúc chúng ta tự nộp mình vào tay sa tan, tự nguyện làm nô lệ cho nó. Ma quỷ thời duy vật không bắt bớ, đánh đập bỏ tù chúng ta nữa, nhưng mời chúng ta hưởng thụ trần gian này cho thoả thích riêng ta, mà không màng đến nỗi đau của mọi người. Người thuộc về Thiên Chúa, thì biết hy sinh quên mình phục vụ mọi người, vui vẻ chịu thua thiệt, chịu mất mát để sẻ chia cho người niềm vui bình an và hy vọng sống.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn thuộc về Chúa, và sống yêu Chúa trên hết mọi sự, yêu người như Chúa đã yêu. Amen.

22/5 CHÚA NHẬT 6 PHỤC SINH

Cv 15,1-2.22-29; Kh 22,12-14.16-17.20; Ga 17,20-26.

NÊN MỘT TRONG CHÚA GIÊ-SU

“Để chúng được hoàn toàn nên một”.

Chúa Giê-su là tâm điểm nối kết chúng ta lại với nhau, để tất cả những ai tin Người, sẽ nên một trong tình yêu của Người, nên một trong Lời Người, nên một trong Thánh Thể của Người, và cũng nên một trong sứ vụ của Người.

Trong cùng một tình yêu của Người, vì Người yêu thương hết thủy, muốn cứu rỗi hết thủy, không muốn để mất một người nào. Trong cùng một Lời Người, vì tất cả đều được nên công chính nhờ sống Tin Mừng. Trong cùng một Thánh Thể Người, vì tất cả đều được sống, sống dồi dào, và sống đời đời. Trong cùng một sứ vụ của Người, vì tất cả cùng loan báo một Tin Mừng Duy Nhất, một Đấng Cứu Độ Duy Nhất, là chính Người.

Giáo Hội thấu hiểu ước muốn của Chúa Giê-su trong “lời nguyện tế hiến dâng lên Chúa Cha”, nên từ Thánh Phê-rô đến trải qua bao đời Giáo Hoàng, đến nay, vẫn lấy sự hiệp thông làm chuẩn mực hàng đầu trong các định hướng cho dân Chúa. Hiệp thông - Tham gia - Sứ Vụ, để “Hiệp hành với Chúa Giê-su, với nhau, với nhân loại trên cùng con đường cứu rỗi của Chúa Giê-su” đang là công việc của mỗi người, mỗi nhà, mỗi cộng đoàn.

Ước gì, mỗi người sẽ bỏ đi cái “tôi” riêng tư, để làm thành cái “chúng ta” với nhau trong “cộng đoàn đức tin cơ bản” của mình, là gia đình, là giáo xứ, để hướng tới cái “chúng ta trong cùng một Đấng Cứu Độ Duy Nhất” của cộng đồng nhân loại.

Cụ thể hơn cả, thiết tưởng, gia đình phải là trường đào tạo “hiệp nhất, nên một trong Chúa Giê-su” với bài học hiền lành khiêm nhượng theo mẫu gương Chúa Giê-su, để Giáo Hội có những nhân tố thánh thiện, xây dựng sự hiệp nhất thánh thiện bền vững, và để bước hiệp hành mang lại nhiều hiệu quả.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hiền lành khiêm nhượng, dám bỏ cái tôi riêng tư, để nên một trong tình Chúa Giê-su. Amen.

23/5 THỨ HAI TUẦN 6 PHỤC SINH.

Cv 16,11-15; Ga 15,26-16,4a.

BƯỚC ĐI TRONG THÁNH THẦN CHÂN LÝ

“Thần Chân lý sẽ làm chứng về Thầy”.

Chúng ta đang sống trong thời đại Chúa Thánh Thần. Chúa Giê-su nói: “Người là Thần Chân Lý bởi Chúa Cha mà ra”. Người sẽ làm chứng về sự thật ơn cứu rỗi nhờ thập giá Chúa Giê-su, Ôn Cứu Rỗi duy nhất, Đấng Cứu Rỗi Duy Nhất. Người là Đấng Phù Trợ chúng ta, để chúng ta trung tín vững bền với Đức Tin vào Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su.

Chúa Giê-su cũng cho biết, trong thời đại này, có nhiều người không thuộc về Thiên Chúa, lại cũng loan truyền, rao giảng về Chúa, cũng nhân danh Chúa, nhưng không vì để làm vinh danh Chúa, mà là để tiêu diệt Giáo Hội của Chúa Ki-tô.

Chúng ta có thể thấy, gần đây, xuất hiện những luồng tư tưởng nghe rất Chúa của những ly giáo, lạc giáo, của những người cực đoan cuồng tín, đang muốn xâm nhập vào tâm hồn các Ki-tô hữu, với ý đồ làm cho chúng ta không còn tin vào Chúa Giê-su Đấng Cứu Độ Duy Nhất nữa. Họ đang muốn làm phai mờ, hoặc giết chết đức tin của các Ki-tô hữu. Hội Thánh Chúa Trời Mẹ, chẳng hạn. Đúng như Chúa Giê-su nói: “Họ giết các con. Họ tưởng làm như thế là phụng sự Thiên Chúa”.

Cụ thể hơn, trên các trang mạng xã hội, đầy dẫy những chương trình nói về Chúa, nhưng không phải là tiếng nói chính thức của Giáo Hội, lại là những tiếng nói của những người “mượn danh Chúa” mà chống phá giáo hội. Vì thế, ước gì các gia đình luôn phải cẩn thận, đề phòng, cùng với việc xin ơn Chúa Thánh Thần sáng soi, để không nhẹ dạ cả tin, nhưng tuyệt đối trung thành với Giáo Lý Công Giáo của Giáo Hội.

Lạy Chúa, giữa những trào lưu duy vật, tục hoá, lạc giáo, các gia đình không tránh khỏi những thử thách về đức tin, xin cho chúng con luôn theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, sống Lời Chúa Giê-su, và trung thành với đức tin Công Giáo. Amen.

24/5 THỨ BA TUẦN 6 PHỤC SINH.

Cv 16,22-34; Ga 16,5-11.

CHÚA THÁNH THẦN, CỐ VẤN KỲ DIỆU

“Nếu Thầy không đi, thì Đấng Phụ Trợ sẽ không đến với các con”.

Chúa Thánh Thần làm chứng rằng: Chúa Giê-su là Đấng Cứu Độ Duy Nhất. Ngài còn phù trợ chúng ta giữ vững đức tin. Và hơn nữa, Chúa Thánh Thần còn chiếu soi vào tâm hồn mỗi con người, để con người nhận ra tội lỗi mình đối với Thiên Chúa, đối với nhau - nhận ra mình tội lỗi để sám hối, để đổi mới, để nên công chính và được ơn cứu rỗi. Chúa Thánh Thần giúp chúng ta phân định công chính và bất chính, thánh thiện và tội lỗi. Vì thế, Giáo Hội mong muốn con cái mình lắng nghe tiếng của lương tâm, như là sự nhắc nhở, sự cố vấn phân định bởi Chúa Thánh Thần. Đừng để lương tâm chai lỳ, khô cứng, vì lần một lần hai không nghe, hoặc nghe rồi bỏ qua, dẫn đến tình trạng “không biết mình có tội”, hoặc “không muốn biết mình có tội”, hoặc không biết thế nào là sự công chính, sự thánh thiện đúng nhân phẩm của con cái Thiên Chúa.

Thời nay, có quá nhiều người không thấy mình có tội, mất cảm thức về tội, hoặc tự tha tội cho mình. Hẳn là, Chúa không vui thích cách sống ấy. Bởi Chúa biết chúng ta là loài tội lỗi, và Chúa đến để cứu người tội lỗi. Chúa lập Bí tích Giao Hoà, để chúng ta được thương xót, được thứ tha. Vậy khi mất cảm thức về tội, thì cách nào đó, chúng ta vô ơn với lòng thương xót, bất cần ơn thứ tha và ơn cứu độ, tự chúng ta đánh mất ơn cứu độ.

Ước gì các gia đình luôn cầu xin ơn Chúa Thánh Thần, vị Cố Vấn Kỳ Diệu, giúp mỗi người có một lương tâm bén nhạy luôn hướng thiện, luôn đón nhận những cố vấn của Thánh Thần để biết phân định thiện ác, phân định điều đẹp lòng Chúa và điều mất lòng Chúa, phân định ơn cứu độ và án phạt muôn đời.

Lạy Chúa Thánh Thần, xin soi sáng cho mỗi người, mỗi nhà nhận biết tội lỗi, để sám hối, để canh tân nên hoàn thiện. Amen.

25/5 THỨ TƯ TUẦN 6 PHỤC SINH.

Cv 17,15.22-18,1; Ga 16,12-15.

CHÚA THÁNH THẦN NÓI THAY CHO CHÚNG TA

“Thần Chân lý sẽ dạy các con biết tất cả sự thật”.

Thánh Phaolô Tông Đồ Dân Ngoại, không theo chân Chúa Giê-su một ngày nào, nhưng ngược lại, còn theo biệt phái mà toan tính bách hại những người theo Chúa Giê-su. Thế mà, sau khi được Chúa gọi làm tông đồ cho Chúa, Ngài đã giảng dạy như đã biết rất rõ về Mầu Nhiệm Thiên Chúa, về Chúa Giê-su và ơn cứu độ. Không phải thánh Phaolô nói, mà là Chúa Thánh Thần nói qua miệng Thánh Phaolô. Đúng như Lời Chúa Giê-su nói: “Thánh Thần Chân Lý sẽ dạy các con biết tất cả sự thật”.

Sách Công Vụ Tông đồ ghi lại đoạn bài giảng của Thánh Phaolô rằng: “Bấy giờ Phaolô đứng giữa đền Arêôpagô mà nói: "Kính thưa quý vị người Athêna, tôi nhận thấy quý vị rất sùng tín về mọi mặt. Vì khi đi ngang qua, nhìn các tượng thần của quý vị, tôi cũng thấy một bàn thờ có ghi chữ: "Kính Thần vô danh". Vậy Đấng quý vị thờ mà không nhận biết, thì tôi xin loan báo Người cho quý vị. Thiên Chúa, Đấng đã tác tạo vũ trụ và vạn vật trong vũ trụ, Người là Chúa trời đất, nên không ngự nơi đền thờ do tay người phạm làm ra. Người cũng không cần bàn tay người phạm phụng sự như thể thiếu thôn điều gì, vì chính Người ban cho mọi người sự sống, hơi thở và hết mọi sự. Người đã làm cho toàn thể loài người từ một nguyên tổ lan tràn khắp mặt đất. Người phân định thời hạn rõ rệt và biên giới chỗ họ ở, để họ tìm thấy Thiên Chúa nếu họ cố gắng dò dẫm tìm gặp Người, vì thật ra Người không ở xa mỗi người chúng ta. Vì chúng ta sống, ta cử động và ta hiện hữu trong Người”.

Nghe đoạn bài giảng của Thánh Phaolô, lạ Chúa Giê-su, xin cho chúng con yên tâm tin tưởng rằng: Chúa Thánh Thần nói thay cho chúng con, nói thay cho Giáo Hội ngay hôm nay, trong tương lai, và cho đến tận thế, để Tin Mừng Chúa, lòng thương xót và ơn cứu độ của Chúa tràn lan mặt địa cầu. Amen.

26/5 THỨ NĂM TUẦN 6 PHỤC SINH. THỨ NĂM TUẦN 6 PS

NIỀM VUI TRỌN VẸN VÀ BẮT DIỆT

“Các con sẽ buồn sâu, nhưng nỗi buồn của các con sẽ trở thành niềm vui”.

Chúa Giê-su sẽ trở về cùng Chúa Cha trong sự hiện hữu bất tử, hằng sống của Thiên Tính. Và bây giờ, thân xác theo nhân tính của Người đã bị giết chết đi làm lễ tế cứu chuộc nhân loại, thì Chúa Cha sẽ cho sống lại hiển vinh. Như thế là, Người sẽ không còn hiện hữu trên trần gian với các môn đệ Người trong thân xác loài người nữa, mà là thân xác phục sinh.

Vì thế, trước khi hiến tế làm của lễ cứu chuộc, Người nói với các môn đệ lời tình nồng nàn tha thiết của thầy trò trong thân phận loài người, rằng: “Một ít nữa các con sẽ không thấy Thầy, rồi lại một ít nữa các con sẽ thấy Thầy, vì Thầy về cùng Cha”.

“Một ít nữa các con sẽ không thấy Thầy, vì Thầy về cùng Cha để trình với Cha: Thầy đã thực hiện hoàn tất ý định của Cha là chết đi làm lễ tế cứu chuộc nhân loại. Và “một ít nữa các con sẽ thấy Thầy” trong thân xác phục sinh hiển, mở đường phục sinh cho các con, đón nhận các con vào sống với sự sống của Thiên Chúa. Đúng là: “Các con sẽ buồn sâu, nhưng nỗi buồn của các con sẽ trở thành niềm vui”: Niềm vui trọn vẹn và bắt diệt, niềm vui phục sinh, niềm vui sự sống đời đời!

Hôm anh Quang mất đột ngột ở tuổi 36, bỏ lại một vợ 2 con thơ. Rất đau buồn vì cái chết quá gấp của con trai, nhưng Bố anh Quang luôn nói với mọi người: “Hôm nay bố không thấy con nữa, rồi ít hôm nữa, bố lại thấy con, cả nhà gặp con”. Thật cảm động tâm tình của người cha thương con, nhưng cảm động hơn, đó là tâm tình của người cha yêu mến Chúa, tin tưởng vào sự phục sinh và sum họp cả nhà trong sự sống của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin yêu Chúa, tin yêu nhau, can đảm hy sinh cho nhau, và sống trong niềm vui phục sinh, niềm vui sự sống đời đời, niềm vui trọn vẹn và bắt diệt. Amen.

27/5 THỨ SÁU TUẦN TUẦN 6 PHỤC SINH.

Cv 18,9-18; Ga 16,20-23a.

CÙNG ĐÍCH CUỘC ĐỜI LÀ PHỤC SINH

“Niềm vui của các con không ai sẽ lấy mất được”.

Phục Sinh là hồng ân cao trọng quý giá vô cùng đối với những người tin vào Chúa Ki-tô. Bởi, Thánh Phao-lô nói: “Nếu Chúa Ki-tô không phục sinh thì niềm tin của chúng ta ra vô ích”. Quả thực, một đời tin Chúa, giữ lề luật Chúa, sống theo Lời Chúa dạy, cùng chịu đóng đinh chịu chết với Chúa vì yêu Chúa, yêu người, tất cả chúng ta luôn trông chờ, luôn hy vọng được phục sinh và sống đời đời trong nước Thiên Chúa hằng sống.

Lời Chúa là chân lý. Lời Chúa tồn tại vững bền. Vì thế, chúng ta tin vào Lời Chúa Giê-su đã hứa chắc chắn với chúng ta rằng: Ai tin vào Người sẽ được sống đời đời. Tin Mừng hôm nay, Người nói: “Niềm vui của các con không ai sẽ lấy mất được”.

Có biết bao người không muốn tin vào Chúa Ki-tô, lại còn xem Thập Giá Chúa Ki-tô là sự nhục nhã, và cho rằng: những người thờ phượng Chúa Ki-tô, là thờ phượng một con người thất bại. Đáng tiếc là, trong số những người ấy, có cả con cái tuổi trẻ của chúng ta. Có thể là do ảnh hưởng của một xã hội duy vật, cho nên, họ quá nặng lòng với tiền bạc, cơ ngơi, đến mức họ tôn thờ vật chất là chúa của họ, là đích đến cuối cùng của họ.

Ước gì các gia đình, những người làm cha mẹ, luôn nhắc nhở con cái tuổi trẻ của mình sớm nhận ra: Không có niềm vui nào trên trần gian này tồn tại. Cũng chẳng có gia sản, sự nghiệp nào được phép đi theo con người vào cõi chết! Thành công đời người là không phải danh lợi. Và cuối cùng, đích đến là sự sống lại với Chúa Ki-tô, và sự sống đời đời trong Nước Thiên Chúa. Giữa lúc trào lưu tục hoá đang cao trào, thì việc chấn chỉnh niềm tin của chúng ta, của tuổi trẻ thời nay là việc cấp bách.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vững tin vào Chúa Ki-tô, sống Lời Người dạy, cùng giúp nhau khát khao ơn phục sinh và ơn cả nhà được sum họp hạnh phúc trong Nước Chúa. Amen.

28/5 THỨ BẢY TUẦN 6 PHỤC SINH.

Cv 18,23-28; Ga 16,23b-28.

HẠNH PHÚC ĐƯỢC CHÚA CHA YÊU MẾN

“Cha yêu mến các con, bởi vì các con yêu mến và tin Thầy”.

Con người luôn đi tìm hạnh phúc giữa bể khổ cuộc đời, giữa muôn vàn nỗi đau của thân phận con người, trong thời gian ngắn ngủi, trong khả năng bé nhỏ, trong sự sống mong manh...nhưng hạnh phúc nào cũng chóng vánh, niềm vui nào rồi cũng mau qua...Khát vọng hạnh phúc luôn là khát vọng vô biên trong mỗi con người. Và chỉ khi nào tìm được Thiên Chúa, mới đúng là tìm được hạnh phúc tròn đầy, viên mãn. Thảo nào, Nhạc sĩ Hùng Lô viết: “Đời tôi là một chuyến đi, đi tìm hạnh phúc vô biên. Đời tôi là một chuyến đi, đi tìm Thiên Chúa vô biên”.

Ông Tư chia sẻ trong nhóm sống Lời Chúa, rằng: “Nhớ những ngày nghèo khổ, chỉ vài con cá lã tiêu, chút rau qua bữa trong mái lá liêu xiêu... cũng đủ cảm nghiệm niềm hạnh phúc gia đình êm ấm. Bây giờ, cuộc sống có dễ dàng đôi chút, có chút tiền, có bữa ăn ngon, có xe xinh nhà đẹp...mà sao bỗng thấy tình cảm gia đình nó chệnh chao, nó lạnh lạnh làm sao ấy! Suy nghĩ mãi, mới tìm ra đáp án. Hạnh phúc không phải là có của ăn của để, có cuộc sống dễ dàng, nhưng quan trọng hơn cả, là “có Chúa trong lòng, có Chúa trong nhà chúng ta”.

Lời Chúa hôm nay cho biết: Chúa Giê-su muốn cho chúng ta được hạnh phúc, hạnh phúc thật, hạnh phúc quý giá và bền vững, tồn tại muôn đời. Người vẫn luôn tha thiết mời gọi chúng ta hãy tin vào Người, hãy yêu mến Người, hãy lắng nghe và thực hành Lời Người, để được Cha của Người yêu mến, và xin gì cùng Người, thì Cha sẽ ban cho. Tin vào Chúa Giê-su để được làm con của Cha trên trời. Có ông lớn nào trên trần gian này có đủ khả năng bảo đảm cho chúng ta hạnh phúc, cho bằng Cha chúng ta trên trời, quyền uy, và giàu lòng thương xót.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin cậy mến Chúa Giê-su, để được Chúa Cha yêu mến, và hạnh phúc thật trong Cha. Amen.

29/5 CHÚA NHẬT CHÚA LÊN TRỜI

Cv 1,1-11; Ep 1,17-23; Lc 24,46-53.

THAM GIA VÀO SỨ VỤ CỦA CHÚA GIÊ-SU

“Đang khi Người chúc phúc cho các ông, Người rời khỏi các ông mà lên trời”.

Chúa Giê-su ban lệnh truyền cho các môn đệ rao giảng việc sám hối và ơn tha tội trong mọi dân, bắt đầu từ Giêrusalem. Người muốn cho mọi người được ơn cứu độ nhờ cái chết của Người chuộc tội nhân loại, và nhờ sự phục sinh vinh hiển của Người đưa nhân loại vào sự sống vĩnh cửu. Đây không phải là chuyện nhỏ, nhưng là sứ vụ cao cả nối tiếp sứ vụ của Người theo ý yêu thương của Chúa Cha. Và cũng không phải chuyện dễ dàng, vì người rao giảng sự chết và phục sinh của Người, cũng phải rao giảng bằng sự chết vì yêu và phục sinh của chính mình, như mình đã tin, đã yêu. Vì thế, Người chúc phúc lành cho các ông, rồi giả biệt các ông mà về trời.

Người chúc phúc, bởi vì, Người biết rõ mỗi chúng ta chỉ là chiếc bình sành dễ vỡ, nhưng Người muốn dùng để chứa đựng cả kho tàng phúc lộc của trời cao. Sứ vụ, luôn luôn cùng với ân sủng. Không có sứ vụ nào, ơn gọi nào, mà không có ân sủng của Thiên Chúa. Ân sủng ấy là chính Chúa Thánh Thần.

Mỗi tín hữu, dù ở bậc sống nào, cũng được Chúa Giê-su mời gọi tham gia vào sứ vụ của Người, và đích thực, là Người đã trao cho mỗi chúng ta sứ vụ của Người cùng với ân sủng. Xin đừng ai nghĩ rằng tôi không có khả năng loan báo Tin Mừng. Bởi việc loan báo Tin Mừng không bởi khả năng, tài năng, hay vốn học hiểu, mà là bởi lòng mến yêu và sống lòng yêu mến.

Hãy tôn trọng sứ vụ và ơn gọi của người khác, nhất là người bé nhỏ. Cô bán rau, cậu vé số, người nghèo khổ thấp kém, kẻ ít học... vẫn đang loan báo Tin Mừng giữa đời, trong hoàn cảnh sống, bằng chính cuộc sống yêu Chúa, yêu người của họ.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tham gia sứ vụ loan báo Tin Mừng qua việc yêu Chúa, yêu nhau, yêu hết mọi người. Amen.

30/5 THỨ HAI TUẦN 7 PHỤC SINH.

Cv 19,1-8; Ga 16,29-33.

CAN ĐẢM HY SINH VÌ TIN MỪNG

“Hãy can đảm lên, Thầy đã thắng thế gian”.

Người đi rao giảng Tin Mừng Cứu Độ của Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su, không thể tránh khỏi những khổ đau, hy sinh và hiến thân chịu chết vì yêu như Chúa Giê-su. Vì thế, Chúa Giê-su nói: “Các con hãy can đảm lên, Thầy đã thắng thế gian”.

Chúa Giê-su cũng mời gọi chúng ta can đảm sống và làm chứng cho Tin Mừng giữa đời. Phải can đảm, vì con người trần gian không muốn nghe những điều chúng ta giảng dạy, nhưng muốn thấy chúng ta thực hiện điều mình giảng dạy. Họ muốn thấy hiện thân một Đức Giê-su hiệp hành với họ, một Đức Giê-su bước xuống tới tận nơi thấp cùng, tận nơi tàn mạt trong phận người của họ. Họ muốn thấy một hiện thân Đức Giê-su chạm xuống những thương tích của đời họ, xoa dịu và chữa lành. Họ còn muốn thấy hiện thân một Đức Giê-su chịu chết vì yêu họ.

Hoá ra, đời người làm chứng cho Tin Mừng, không thể cầu an, cầu nhàn, cầu danh, cầu lợi, cầu dễ dãi thoải...nhưng phải cầu sao cho đủ yêu, đủ can đảm mà bước xuống hiệp hành để hành hiệp cho đời! Chỉ khi nào đủ tin “Thầy đã chiến thắng thế gian”, vì phần rỗi của mọi người, thì mới có thể chiến thắng chính mình, chiến thắng mọi gian nan khôn khó và đích thực làm chứng cho cuộc đời về Tin Mừng Cứu Độ.

Ai không đủ can đảm hy sinh để hiệp hành với Chúa Giê-su, chỉ cầu an cầu nhàn, thì người ấy bỏ Chúa Giê-su mà rẽ sang lối khác, “tản mát mỗi người một ngã”, không về đến đích cứu độ.

Khởi đi từ gia đình, ước gì các vợ chồng chẳng cầu an cho riêng mình, nhưng can đảm hy sinh tất cả cho nhau và cho con cái. Nhà nào có nhiều hy sinh cho nhau, nhà ấy đang là những chứng nhân đích thực cho Chúa Giê-su và Tin Mừng cứu độ.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, hân hoan chấp nhận đau khổ, để làm chứng cho Tin Mừng. Amen.

31/5 THỨ BA TUẦN 7 PHỤC SINH

Cv 20, 17-27; Ga 17, 1-11a

CHÚNG ĐÃ TUÂN GIỮ LỜI CHA

“Lạy Cha, xin hãy làm vinh hiển Con Cha”.

Lời cầu nguyện Chúa Giê-su dâng lên Chúa Cha trước giờ hiến tế, đã biểu lộ tình Chúa Cha yêu Chúa Con, tình Chúa con yêu Chúa Cha, tình Thiên Chúa yêu con người chúng ta... là nồng nàn thiết tha đến dường nào. Tình nồng nàn ấy nối kết con người hèn mọn bé nhỏ tội lỗi với Chúa Cha, Đấng chí thánh, chí thiện, toàn năng toàn ái. Còn hạnh phúc nào hơn đối với con người chúng ta, loài bất xứng vô ơn, đáng phải chết ngàn đời.

Ước gì, mỗi người sẽ nghe đi, nghe lại Bài Tin Mừng hôm nay, để thấu hiểu và tạ ơn Chúa Giê-su, đã tỏ bày cho chúng ta biết: lòng yêu thương vô biên của Thiên Chúa dành cho loài người, và cách riêng cho mỗi chúng ta, cho mỗi gia đình.

Chính chúng ta đã được Thiên Chúa Cha trao phó cho Chúa Con, để chúng ta được hưởng nhờ ơn cứu chuộc qua cái chết và sự phục sinh của Người. Ôn cứu mạng ấy, không dừng lại ở việc được thứ tha, được xoá tội, được trắng án, mà còn phục hồi cho chúng ta ơn nghĩa tử, và sự sống đời đời với tư cách là nghĩa tử của Thiên Chúa trong nhà Thiên Chúa.

Chúa Giê-su thưa với Cha: “Con đã tỏ danh Cha cho mọi kẻ Cha đã đưa khỏi thế gian mà ban cho Con. Chúng thuộc về Cha, và Cha đã ban chúng cho Con, và chúng đã tuân giữ lời Cha”.

Cảm nghiệm, thấu hiểu lòng Chúa yêu, mỗi người mỗi nhà sẽ đáp lại tình yêu của Chúa Cha và Chúa Con, bằng việc theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, mà “Tuân giữ Lời Cha”, là, “Lắng nghe và sống Lời Chúa Giê-su dạy” trong hành trình tiến vào Sự Sống vĩnh cửu. Người người sống Lời Chúa. Nhà nhà sống Lời Chúa. Tất cả sẽ sum họp trong Nước của Cha yêu!

Lạy Chúa, chúng con tạ ơn tình yêu cứu rỗi của Chúa. Xin cho mọi người, mọi nhà Sống Lời Chúa Giê-su dạy, để hôm nay bình an, và mai sau hạnh phúc vĩnh cửu trong Chúa. Amen.

**31/5 LỄ ĐỨC MA-RI-A THĂM VIẾNG BÀ Ê-LI-SA-BÉT
Xp 3,14-18 (hoặc Rm 12,9-16b); Lc 1,39-56.**

MẸ MARIA ĐỊNH NGHĨA ĐỨC YÊU NGƯỜI

“Bởi đâu tôi được Mẹ Chúa tôi đến viếng thăm tôi?”

“Thứ hai thì gần: Đức Bà đi viếng bà thánh Y-sa-ve. Ta hãy xin cho đừng lòng yêu người”. Chúng ta vẫn thường lần chuỗi Mân Côi, với suy gẫm và cầu nguyện ngắn gọn như thế. Nhưng, hôm nay, qua bài Tin Mừng, Mẹ Maria đã định nghĩa cho chúng ta lòng yêu người, điều chúng ta xin, là như thế nào.

Mẹ Maria chỗi dậy, lên đường: Yêu người, thì không cầu an một chỗ, nhưng chỗi dậy, bước xuống, ra đi, để đến với người. Mẹ Maria vội vã đi lên miền núi: Yêu người thì không ngại xa xôi hay gian khó, nhưng kiên trì vượt qua bao khoảng cách, thử thách khó khăn trên đường để đến được với người. Mẹ Maria đang mang thai Chúa Giê-su: Yêu người không chỉ là đi tay không đến viếng thăm người, mà còn phải mang theo quà tặng, mang theo niềm vui đến cho người. Quà tặng quý giá nhất, niềm vui lớn lao nhất chính là Chúa Giê-su. Mẹ Maria cất tiếng chúc tụng Chúa: Yêu người, là phải làm chứng cho người về một tình yêu vĩ đại, về nguồn tình yêu mà mình đã đón nhận và sẻ chia, đó chính là tình yêu của Thiên Chúa. Mẹ Maria ở lại với bà Elizabeth: Yêu người không chỉ là đến thăm qua loa rồi về, nhưng ở lại với người, phục vụ người, giúp đỡ người.

Đáp lại, Bà Elizabeth vui mừng khôn tả, và áp úng đôi lời: “Bởi đâu tôi được Mẹ Thiên Chúa đến viếng thăm tôi”.

Ước gì, những người nghèo khổ, bệnh tật chung quanh chúng ta cũng sẽ vui mừng nói với anh Legio, chị Lòng Thương Xót, một huynh trưởng, một ca viên, một Bà Mẹ, một Gia Trưởng, hoặc nói với một người xấu xí cùng nghèo khổ, rằng: “Bởi đâu tôi được người của Thiên Chúa đến viếng thăm tôi”.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người, mỗi nhà chúng con học được cách yêu người của Mẹ Maria, cũng là cách yêu người của Thiên Chúa, và thực hiện đức yêu người trong cuộc sống này. Amen.

LỜI CẦU XIN ĐỨC MẸ - THÁNG HOA

Ngày 1/5

Rất Thánh Đức Bà Maria. *Cầu cho chúng con.*

Rất Thánh Đức Mẹ Chúa Trời. *Cầu cho chúng con.*

Rất Thánh Nữ Đồng Trinh trên hết các kẻ đồng trinh. *Cầu cho chúng con.*

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là Nữ Vương của gia đình, của Giáo xứ chúng con, Mẹ ở đây với chúng con từ ngày xa xưa thuở ban đầu. Mẹ sốt chia với chúng con những vui buồn sướng khổ. Mẹ cầu cho chúng con có mục tử nhân lành chăn dắt đoàn chiên. Mẹ giúp chúng con vượt qua bao gian nan thử thách, lúc chiến tranh, cả hồi dịch bệnh. Chúng con xin tri ân Mẹ. Xin Mẹ tiếp tục cầu thay cho gia đình và giáo xứ chúng con vững tin Chúa, sống Lời Chúa, mãi yêu Chúa, mãi yêu nhau, và yêu hết mọi người. Amen.

(vào bài hát: MẸ Ở ĐÂY VỚI CON)

-Ngày 2/5

Đức Mẹ Chúa Kitô. *Cầu cho chúng con.*

Đức Mẹ thông ơn Thiên Chúa. *Cầu cho chúng con.*

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là Nữ Vương của gia đình...

-Ngày 3/5

Đức Mẹ cực thanh cực tịnh. *Cầu cho chúng con.*

Đức Mẹ cực tinh cực sạch. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 4/5

Đức Mẹ tuyền vẹn mọi đàng. *Cầu cho chúng con.*

Đức Mẹ chẳng vướng bận nhớ. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 5/5

Đức Mẹ rất đáng yêu mến. *Cầu cho chúng con.*

Đức Mẹ cực màu cực nhiệm. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 6/5

Đức Mẹ chỉ bảo đàn lành. *Cầu cho chúng con.*

Đức Mẹ sinh Chúa tạo thiên lập địa. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 7/5

Đức Mẹ sinh Chúa Cứu Thế. *Cầu cho chúng con.*

Đức Nữ cực khôn cực ngoan. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 8/5

Đức Nữ rất đáng kính chuộng. *Cầu cho chúng con.*

Đức Nữ rất đáng ngợi khen. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 9/5

Đức Nữ có tài có phép. *Cầu cho chúng con.*

Đức Nữ có lòng khoan nhân. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 10/5

Đức Nữ trung tín thật thà. *Cầu cho chúng con.*

Đức Bà là gương nhân đức. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 11/5

Đức Bà là tòa đáng khôn ngoan. *Cầu cho chúng con.*

-Ngày 12/5

Đức Bà làm cho chúng con vui mừng. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 13/5

Đức Bà là Đáng trọng thiêng. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 14/5

Đức Bà là Đáng đáng tôn trọng. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 15/5

Đức Bà là Đáng sốt mến lạ lùng. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 16/5

Đức Bà như hoa hường mẫu nhiệm vậy. *Cầu cho chúng con.*

Đức Bà như lầu đài David vậy. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 17/5

Đức Bà như tháp ngà báu vậy. *Cầu cho chúng con.*

Đức Bà như đèn vàng vậy. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 18/5

Đức Bà như hòm bia Thiên Chúa vậy. *Cầu cho chúng con.*

Đức Bà là cửa Thiên Đàng. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 19/5

Đức Bà như sao mai sáng vậy. *Cầu cho chúng con.*

Đức Bà cứu kẻ liệt kẻ khốn. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 20/5

Đức Bà bào chữa kẻ có tội. *Cầu cho chúng con.*

Đức Bà yên ủi kẻ âu lo. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 21/5

Đức Bà phù hộ các giáo hữu. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 22/5

Nữ Vương các Thánh Thiên Thần. *Cầu cho chúng con.*

Nữ Vương các Thánh Tổ Tông. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 23/5

Nữ Vương các Thánh Tiên Tri. *Cầu cho chúng con.*

Nữ Vương các Thánh Tông Đồ. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 24/5

Nữ Vương các Thánh Tử Vì Đạo. *Cầu cho chúng con.*

Nữ Vương các Thánh Hiền Tu. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 25/5

Nữ Vương các Thánh Đồng Trinh. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 26/5

Nữ Vương các Thánh Nam cùng các Thánh Nữ. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 27/5

Nữ Vương chẳng hề mắc tội tổ tông. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 28/5

Nữ Vương hồn xác lên trời. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 29/5

Nữ Vương truyền phép Rất Thánh Mân Côi. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 30/5

Nữ Vương các gia đình. *Cầu cho chúng con.*

Ngày 31/5

Nữ Vương ban sự Bình An. *Cầu cho chúng con.*

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ

PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 5 – 2022